

Publicerad 2007-11-22 01:39 av Spegelvänd

Till Em jan-07

Gav den till henne i okt, två veckor innan hon lämnade oss för himlen....

Em, jag släpper dig aldrig

Jag står bredvid dig i regn
under ett för litet paraply
precis som förr när våra dockor levde
och när vi följde varandra hem om kvällarna

Jag vet att energi kan försvinna
att dagar kan gå sönder när mörkret gör inbrott
Men vi kan ta oss ur det
som när vi var elva och höll varandras händer i ett hörn

Vi kan överleva
resa oss tillsammans

Det var aldrig så
att nätterna var helt tomma
trots att vi nästan gick sönder
då i vår revbensjakt

Det fanns alltid något kvar
mellan våra hus
längs vår cykelväg

Vi lärde oss trampa på små rosa cyklar
ta oss fram trots grusig väg
och vi höll oss flytande under kalla sommarlov
lyckades simma från kant till kant

Just så finns vi kvar
ännu påväg fram fast att tiden står still ibland
men vi kan sätta oss bland oktobers alla värmeljus
och dricka vaniljte tills vi bränns sönder
bara du tittar upp

Vi kan prata om 1986 och 2017
bara du ser oss som finns kvar

Fortsätt med mig
genom ökenvandring och monsunregn
genom hagel och bränder
Jag släpper aldrig taget

Vi har aldrig vart så bra på att leva
du och jag
Vi har aldrig riktigt fått ihop delarna
men fortsätt

Jag tror fortfarande på det du har

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Spegelvänd med Poeter.se id #4753 innehar upphovsrätten